

Hirdetések:

1. Ma a Szentföld javára ajánljuk fel a **gyűjtést**.
2. **Hétfőn délután 3-kor bibliakört** tartunk a *plébánián*.
3. **Szerdán este fél 7-kor felnőtt katekézis**, azután **este háromnegyed 8-tól jegyeskurzus** lesz ugyancsak a *plébánián*.
4. Csütörtökön és pénteken végezzük az elsöpéntekes **betegek meglátogatását**, ami egyben a húsvéti beteglátogatás lesz. Ha ismerünk olyan beteget, aki szívesen részesülne a szentségekben húsvét előtt, de nem tud eljönni a templomba, jelezzük azt a sekrestyében.
5. **Pénteken este 6-kor keresztutat járunk** a *Templomban*.
6. **Szombaton délután 3-tól bűnbánati liturgiát** tartunk a *plébánián* a tavaly ősszel elsőáldozottak számára. Ennek keretében lehetőség lesz elvégezni a húsvéti szentgyónást.
7. Az Egyház minden hívőtől kéri, hogy évente legalább egyszer, lehetőleg húsvétkor gyónjanak és járuljanak szentáldozáshoz. Ezt megkönnyítendő, nagyböjti időben szombaton és vasárnap az esti mise előtt **fél 6-tól gyónási lehetőséget** biztosítunk a *Templomban*.
8. Jövő vasárnap Urunk szenvedésének vasárnapja (virágvasárnap) lesz, ami a nagyhét kezdete. A fél 10-es misén lesz **barkaszentelés**, amire lehetőleg hozzunk magunkkal barkát.
9. A Tanítvány belső lapján egy iránymutatást találunk a **szentgyónással** kapcsolatban. Olvassuk el figyelmesen, és gondoljuk át, mit tehetünk azért, hogy egyre gyümölcsözőbben járulhassunk a bűnbocsánat szentségéhez.
10. Aktuálissá vált **adóbevallásunk** elkészítése. Hívó emberként ajánljuk személyi jövedelemadónk egyik 1%-át a Magyar Katolikus Egyház javára, és erre a lehetőségre hívjuk fel ismerőseink figyelmét is! Adónk másik 1%-át ajánljuk katolikus intézmények javára (pl. Mária Rádió, Katolikus Karitás, Szent Kereszt Iskola).

Hivatali idő: hétfőtől csütörtökig 9-13 óra között, pénteken 13-17 óra között.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2022. április 3. XV. évf. 14. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. *Tel:* +36-53-311-144

Számlaszám: BB 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA

*A válaszos zsoltár válasza: **Hatalmas dolgot művelt az Úr velünk, * azért szívből ujjongunk.***

A 13. század kiemelkedő misztikus alakja volt Cortonai Szent Margit. Margit hétéves korában elvesztette édesanyját. Két évvel később apja újra megnősült, mostohája nehezen jött ki vele. 17 éves korában elszökött otthonról, és a terület földesurának szeretője lett. Kilenc évig éltek együtt, kapcsolatukból egy fiúgyermek is született. A férfit megölték, Margit találta meg a késszúrásokkal átvert holttestét. Egy világ dőlt össze benne, de válsága egy új élet kezdete is lett. Hazatért, és attól kezdve önmegtagadó életet élt: jóvá akarta tenni ifjúsága bűneit, és engesztelni akart fiáért és szeretőjéért. Élete hátralévő 24 évét ferences harmadrendiként élte, Szent Ferenc szellemét követve evangéliumi szegénységben, állandó önsanyargatásban. Sziénai Szent Katalin mondta, hogy a bűn, Isten végtelen személyét ért megbántás, ami végtelen elégtételt követel. Az ember legnagyobb földi szenvedése sem képes a legkisebb bűnért elégtételt adni, de a végtelen bűnbánat, a bűnök feletti töredelmes szív, lehet akár végtelen engesztelés értékű. Ezt értette meg Margit is, és ezért sírt folytonosan bűnei felett. Nagy a kísértés, hogy – akár a mai evangélium alapján is – azt gondoljuk, hogy mivel Jézus irgalma végtelen, ezért következmények nélkül bűnözhetünk, Ő úgyis mindig mindent megbocsát. Igaz, hogy Jézus nekünk is azt mondja, hogy „én sem ítélek el”, de azt is kéri, hogy „többé ne

vétkezzél”. Minden bűnnek, a legkisebb vétkeknek is, következménye van. Krisztus kereszthalála ennek ékes bizonyítéka. Adjunk hálát az Úrnak a velünk gyakorolt végtelen irgalmáért, és egyidejűleg ne habozzunk megsiratni bűneinket és változtatni bűnös életvitelünkön!

A szentgyónás: Isten újjáteremtő műve (1. rész)

Gyónni kellemetlen. Sok katolikus valahova a tudata peremére száműzi a gyónást. Ünnepek közeledtével nagyot nyög és rászánja magát, hogy aztán minél hamarabb visszatérjen a „rendes” kerékvágásba, ahol nincsenek ilyen kényelmetlen dolgok. Mások áhítják a gyónást és egyet-földet bejárnak, amíg találnak papot, aki hajlandó fogadni őket és óraszám hallgatni vallomásaikat, amelyekben nem annyira bűneik, mint pszichológiai állapotuk játssza a főszerepet. Ha aztán ezt a megértő gyóntatót távolabbra helyezik vagy netán Isten magához szólítja, beszüntetik a gyakori gyónást. A két típusban egy közös: egyiknek se változtat életén a gyónás. Csak emberi kielégülést nyújt. Egyik eleget tett a törvénynek és hagyománynak, a másik jól kibeszélte magát és megkönnyebbült. De Isten maradt, ahol volt, és ők is maradtak, ahol voltak.

Pedig a bűnbánat szentségének az volna a rendeltetése, hogy Isten belépjen életünkbe és megváltoztassa azt. Kövessük a feloldozás szövegét: *„Isten, a mi irgalmas Atyánk, aki Szent Fiának kereszthalála és feltámadása által kiengesztelte önmagával a világot és kiárasztotta a Szentlelket a bűnök bocsánatára, az Egyház szolgálata által bocsásson meg neked és adj meg a békét; és én feloldozlak téged bűneidről az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében.”* Előfordulhat, hogy a gyóntató időnyerés céljából elhagyja a bevezető mondatot és csak a szorosán vett feloldozás szavait mondja el, vagy lerövidíti a formulát. A feloldozás természetesen ilyenkor is érvényes. A bevezető mondat azonban mégis nagyon fontos, mert föltárja a tartalmát annak, ami történik. Az Egyház szolgálata révén a bűnbánóban Jézus kereszthalálának és föltámadásának ereje lép működésbe, és kiárad rá a mindent megújító Szentlélek. Nem az elkövetett bűnök pusztasztornírozása megy végbe, hanem Isten újjáteremtő műve. Aki bűnősként térdelt le, szentként kel föl. Aki a pusztulással volt eljegyezve, most a Szentháromság életét hordja magában. A csödre ítélt egzisztencia már a teremtető Szeretet edénye. *„Aki Krisztusban van, új teremtmény” (2Kor 5,17).* (Kovács Gábor)

Fekete István: Az ima

Az ima nálam nagyon régen kezdődött. Szinte emlékeim legelején. Ülök az ágyban és egy pár száraz, öreg kéz összefogja az enyéimet. – Mondd, kisfiám... És én mondtam utána az imát. Az ágy puhasága simogatott, az est zsongított, az álom a szemem körül járt és én mondtam az imát, és gyöngye gyermeki képzelettel felemeltem lelkem az Istenhez. Később – a diákévek kamaszos rohanásában – az ima a templomot jelentette, ahol elcsitultak a zürzavaros vágyak, lassúra vált a lépés, tompán koppantak a szentelt kövek és az oltár előtt lobogó örökmécs mindig megmelegített, ha kinyújtottam feléje didergő kezemet. (...)

Aztán jött az előbbi világégés és mindig mélyen megrendített az imára zendült kürtök rivalgása s a térdre hullt harctérre induló századok halálos csendje, ahol szinte érezni lehetett az elhagyott otthonok felé szálló gondolatokat, aggódást, szeretetet, igazi imát, ami hangtalanul szárnyalt a halál felé induló férfiak lelkéből. (...)

Aztán jött a zuhanás Trianon halálos völgyébe. Jött a megalázás, a szégyen, az elesettség, szegénység, járvány és jöttek az imák. Az egész nemzet megtanult imádkozni és nem szégyellték már a férfiak sem – egy-egy „szóra” – befordulni a templomba. Ezek a férfiak többnyire megjárták a harctereket és megtanulták, hogy egyetlen félelem örökös csak – nem halálfélelem, hanem az istenfélelem. És ahogy az imádság felé fordult a nemzet, úgy emelkedtünk ki a halálraítéltség posványából. Amilyen csendesek lettünk, olyan hangos volt körülöttünk a győztesek páholya, és amilyen fennhéjázók voltak ők, olyan alázatosak lettünk mi, mert akkor éreztük már, hogy az alázatosságnál nincsen nagyobb a világon. (...)

És most mégis mind több helyen hallom, olvasom, hogy valaki imádj a lencsefőzeléket, imádj a karóráját, imádj a kirándulást és a táncot. Préda lett ez a szó, melyet magyar paraszttól sohasem hallott senki, és elkopott lassan, mint a kocsmaküszöb. Mindenki „imád” mindent. A lovát, a szeretőjét, a nyakkendőjét. (...) Ne imádj hát mindent, édes Magyarom, ne szórd lelked aranyát, nyelved szépségét a rombolás disznai elé, ne imádj semmit, csak az Istent, mert nem tudod, milyen idők jönnek és nincs az a vihar, mely elpusztíthatna, ha veled van az imádság és veled van az Isten.